

den opgave op, som afdøde har betænkt i sit testamente.

Såfremt man ønsker at slå ind på denne vej, må man derfor nok opgive at opstille noget snævrere kriterium end det, der allerede eksisterer i loven. Det ville betyde, at alle de foreninger og institutioner, der er nævnt i cirkulæret af 7. marts 1972, blev fritaget helt for arveafgift.

Imidlertid må den foreslåede forhøjelse af den her omhandlede arveafgift fra 10 til 12 pct. ses i lyset af, at den almindelige institutionsafgift i arveafgiftslovens § 2, stk. 3, foreslås forhøjet fra 30 til 35 pct. Set under denne synsvinkel må den nedsatte institutionsafgift på 12 pct. fortsat siges at være lav, og den kan derfor næppe antages at lægge væsentlige hindringer i vejen for den virksomhed, der udøves af private institutioner og foreninger. Den i spørgsmålet nævnte ordning kan derfor ikke anbefales.

Spørgsmål 6:

Er der nogen særlig grund til, at ministeren har foreslået de procentuelt største forhøjelser for de mellemstore formuer, medens de største formuer slipper med relativt mindre forhøjelser af afgiften?

Svar:

Det forhold, der omtales i spørgsmålet, gør sig kun gældende i afgiftsklasse A. Inden for afgiftsklasse B stiger de foreslåede afgiftsforhøjelser nemlig jævnt fra 38 pct. til 74 pct. for arvelodder fra 5.000 kr. og op til 2 mill. kr. I afgiftsklasse C stiger afgiftsforhøjelserne jævnt fra 29 pct. til 59 pct. for arvelodder af den nævnte størrelse. Inden for afgiftsklasse D ligger stigningerne omkring 30 pct. på alle afgiftsskalaens trin.

I afgiftsklasse A medfører den foreslåede forhøjelse for en arvelod på 500.000 kr. imidlertid en stigning på 61 pct. i forhold til den hidtidige afgift, medens afgiften for arvelodder på henholdsvis 200.000 kr. og 1 mill. kr. stiger med 46 og 54 pct. For en arvelod på 2 mill. kr. i denne afgiftsklasse er stigningen 51 pct.

Udgangspunktet for forhøjelsen inden for afgiftsklasse A har været, at afgiften af en arvelod på 1 mill. kr. skulle udgøre ca. 200.000 kr., og grænseprocenten for arvelodder over 1 mill. skulle være 30. Da det samtidig blev anset for rimeligt, at afgiften af

arvelodder op til 100.000 kr. kun forhøjedes i beskedent omfang, har forhøjelserne måttet indpasses inden for afgiftsområdet fra 100.000 kr. til 1 mill. kr. Det har medført, at forhøjelsen af arveafgiften for arvelodder på mere end 500.000 kr. procentvis er blevet lavere end for arvelodder omkring 500.000 kr.

Spørgsmål 7:

Finder ministeren det under hensyn til forringelsen af pengeværdien rimeligt, at det afgiftsfri beløb i § 2 A er fastsat så lavt som 5.000 kr.?

Svar:

I arve- og gaveafgiftsloven af 1922 ansattes det afgiftsfri beløb til 2.000 kr.; men ved en lovrevision i 1964 forhøjedes det til 5.000 kr. Såfremt der udelukkende tages hensyn til prisudviklingen, skulle beløbet nu kunne justeres opad.

Imidlertid må det afgiftsfri beløb i § 2 A sammenholdes med det tilsvarende beløb i § 44, stk. 2, der omhandler gaveafgift.

Af gaver, der ydes til den med giveren samlevende ægtefælle, til hans afkom, stedbørn og disses afkom, afdødt barns eller stedbarns ægtefælle samt til hans forældre eller stedforældre og bedsteforældre, skal der betales gaveafgift. Dog betales der ikke afgift af gavebeløb på ikke over 5.000 kr., der er ydet til samme person inden for samme kalenderår.

Herudover kan der afgiftsfrit til børn og stedbørn samt til disses afkom ydes gaver til personligt brug bestående af møbler og andet udstyr, herunder f. eks. motorecykel, når værdien heraf inden for et kalenderår ikke overstiger 5.000 kr.

Disse regler medfører bl. a., at f. eks. forældre til deres børn inden for hvert kalenderår kan overdrage et beløb af 5.000 kr. og aktiver som nævnt for et tilsvarende beløb afgiftsfrit, hvorved der f. eks. gennem 10 år kan overføres betydelige værdier til børn, uden at der betales gaveafgift overhovedet.

Som følge af den nære sammenhæng mellem arveafgifts- og gaveafgiftsreglerne må en eventuel forhøjelse af den afgiftsfri bundgrænse i § 2 A også medføre en forhøjelse af de gaveafgiftsfri beløb. Det vil åbne mulighed for afgiftsfrit at overføre endnu større beløb til arvingerne.

Finansministeriet finder derfor en forhø-